GEORGIUS ZINGEL DE SCHLIERSTADT

Entstehungsort unbestimmt, 2. Hälfte 15. Jh. (terminus ante quem 1488)

Seite 45v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35046
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

illius doctoris est. Et confessio
hominis nec contritio nec attritio q
promit aliquot vel aliqua peccata
iam confessa iterare, si dilite
ti interdictione peccator illorum pre
habita. Postea in cursu confessi
omis ex inadvertencia memorie
eius non omittat, quia tale fictum
et propositum malum etiam cum alys
peccatis confiteatur, et absolutio
sacramentalis talis impenitenti
expensa tum valent, quia suppli
ente vel contritione non est de
necessitate salutis iterande sed nec
confessio nec absolutio. Istas
conclusiones ponit iste prenota
to doctor: Ex quibus patent quod
minus recte laxato: quia et non
considerat latere restituere in
debitis. Et nichil affert novum
quod alicuius scripta non habeat lib
alia forma ponant. Sed nunc
videndum de peccatis oculombo
Nobis de Tambach et presertim
de vlimis tribus. De prima con
tracts est doctor sima ut supp
dixi, quia sacramentum absolutionis
supplet in sufficientia contritionis
pro intellectu aut aliqua cum
oculum. Notandum quod dupl
est obligatio, ex qua non tenet
ad confessionem. Primo ex precep
to ecclie, quo homo quilibet presente
vsum rationis habens tene
tur semel in anno confiteri

ut in ma. Omnis de pnis et
colombo cum missalibus. Et si de
hac obligatione vel non mtli
gerent ille conclusiones sic quia
non est de necessitate ficte confessio
ne facta iterate ut pena
ecclie, criminata non confessio
sic carencia sepulture euadat,
sic certum est quia etiam si non se
ventiret vel contritio sic addi
t in oculombo, hac pena e
uadet ficte confessio, quia etiam
de fictione iudicare non possi
quia iudicat solum manifestis,
et etiam supveniente vel con
tritione, tunc est in ma. et ista
tu salutis et cum precepto ecclie
satisfecit. Planum videt quod ad
iterandam confessionem non tenet ex
precepto ecclie. Secundo tenet aliqui
homo ad confessionem in remedium
etiam de necessitate salutis, ut cum
homo peccat primum actuale mortale,
de quo sibi constans est, vel
aliquid actum facere qui caritate
requirit, ut est suscepcio sacra
ex tempore ab ecclia preceptum,
tunc tal' tenet ad confessionem hita
oportunitate confessionis, etiam si
tamen habuerit contritione
de peccatis, quia nemo scit quita
detestatio peccati ex se sufficiat
ad veram contritione sine sacra
Unde quantum ad illa obliga
tione ficte confessio, etiam pos
ea vel contritione supveniente